C/2025/3739

17.9.2025

P9_TA(2024)0312

Fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud – ændring af forordning

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. april 2024 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (15876/2023 – C9-0005/2024 – 2023/0137(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure – høring)

(C/2025/3739)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets udkast (15876/2023),

— der henviser til artikel 126, stk. 14, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C9-0005/2024),

— der henviser til forretningsordenens artikel 82,

— der henviser til skrivelse fra Budgetudvalget,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0444/2023),

1. godkender Rådets udkast som ændret;

2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;

3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre sit udkast i væsentlig grad;

4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Ændring 2

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER (*)

til Rådets udkast

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 14, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([2]),

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Samordningen inden for Unionen af medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bevirker, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.

(2) Unionens ramme for økonomisk styring, som omfatter et detaljeret system til politisk samordning og overvågning af medlemsstaternes økonomiske politikker, har hjulpet medlemsstaterne med at nå deres økonomiske og finanspolitiske målsætninger. Lige siden vedtagelsen af Maastrichttraktaten i 1992 har rammen bidraget til at opnå makroøkonomisk konvergens, sikre sunde offentlige finanser og afhjælpe makroøkonomiske ubalancer. Sammen med en fælles monetær politik og en fælles valuta i euroområdet har rammen skabt betingelser for økonomisk stabilitet, bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst og højere beskæftigelse for Unionens borgere.

(3) Stabilitets- og vækstpagten (SVP), som oprindeligt bestod af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([3]) og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 ([4]), begge af 7. juli 1997, samt Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten af 17. juni 1997 ([5]), bygger på målsætningen om sunde og holdbare offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en stærk og bæredygtig og inklusiv vækst understøttet af finansiel stabilitet, og støtter dermed opfyldelsen af Unionens målsætninger om bæredygtig vækst og beskæftigelse.

(4) I tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) er medlemsstaterne i henhold til artikel 126, stk. 1, i TEUF forpligtet til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ▌.

([1]) EUT C [...] af [...], s. [...].

([2]) EUT C 290 af 18.8.2023, s. 17.

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

([4]) Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

([5]) Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten, Amsterdam, den 17. juni 1997 (EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1).

(5) Unionens ramme for økonomisk styring bør tilpasses for bedre at tage hensyn til det forhold, at budgetstillingerne, den offentlige gæld, de økonomiske udfordringer og de øvrige sårbarheder i medlemsstaterne er blevet mere forskelligartede. Den stærke politiske reaktion på covid-19-pandemien var yderst effektiv med hensyn til at afbøde krisens økonomiske og sociale konsekvenser, men resulterede i en kraftig stigning i gældskvoterne i den offentlige og den private sektor, hvilket understreger betydningen af at nedbringe gældskvoterne og underskuddene til et forsvarligt niveau på en gradvis, realistisk, holdbar og vækstfremmende måde, der giver råderum for kontracykliske politikker og for at rette op på makroøkonomiske ubalancer, samtidig med at der tages behørigt hensyn til beskæftigelsesmæssige og sociale målsætninger. Samtidig bør Unionens ramme for økonomisk styring tilpasses, så den kan hjælpe med at håndtere de mellem- og langsigtede udfordringer, Unionen står over for, bl.a. opnåelse af en retfærdig digital og grøn omstilling, herunder klimaloven ([6]), sikring af energisikkerhed, støtte til en åben strategisk autonomi, håndtering af demografiske ændringer, styrkelse af den sociale og økonomiske modstandsdygtighed og en varig konvergens og gennemførelse af det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, som alle kræver reformer og et vedvarende højt niveau af investeringer i de kommende år.

(6) Unionens ramme for økonomisk styring bør fremme sunde og holdbare offentlige finanser og bæredygtig og inklusiv vækst, og der bør derfor differentieres mellem medlemsstaterne ved at tage hensyn til deres udfordringer i forbindelse med offentlig gæld og økonomiske udfordringer og give mulighed for en flerårig landespecifik finanspolitisk kurs, samtidig med at der sikres en effektiv multilateral overvågning, og princippet om ligebehandling respekteres.

(7) For at sikre en gennemsigtig og fælles EU-ramme baseret på de referenceværdier, der er omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og protokol nr. 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til TEUF og traktaten om Den Europæiske Union (TEU), bør skærpet håndhævelse med udgangspunkt i multilateral overvågning danne det nødvendige modstykke til en risikobaseret overvågningsramme, der giver mulighed for en landespecifik finanspolitisk kurs.

(8) For at forenkle Unionens finanspolitiske ramme og øge gennemsigtigheden bør en enkeltstående operationel indikator forankret i gældsholdbarhed tjene som grundlag for fastsættelse af nettoudgiftskursen og gennemførelse af den årlige finanspolitiske overvågning for hver medlemsstat. Denne enkeltstående indikator bør være baseret på nationalt finansierede primære nettoudgifter, dvs.: ***offentlige*** udgifter ***eksklusive renteudgifter,*** diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden***, udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler og nationale udgifter til samfinansiering af programmer, der finansieres af Unionen, samt*** konjunkturbestemte ***elementer i udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse***. I overensstemmelse med de ledende principper, som Europa-Kommissionen har anvendt til at klassificere transaktioner som engangsforanstaltninger, bør engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger også udelukkes fra nettoudgifterne. Denne indikator er møntet på makroøkonomisk stabilisering, da den ikke påvirkes af de automatiske stabilisatorers virkning, herunder udsving i indtægter og udgifter, som ligger uden for regeringens direkte kontrol.

(9) Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP) for så vidt angår overskridelser af referenceværdien for underskud på 3 % af bruttonationalproduktet (BNP) (»den underskudsbaserede EDP«) som omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og protokol nr. 12 er et veletableret element i Unionens ramme for finanspolitisk overvågning og har bidraget effektivt til at påvirke finanspolitikken i medlemsstaterne.

(10) For at styrke proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for så vidt angår overtrædelser af gældskriteriet på 60 % af BNP (»den gældsbaserede EDP«) som omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og protokol nr. 12 bør opmærksomheden rettes mod afvigelser fra den nettoudgiftskurs, som Rådet har fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] ([7]).

(13) I overensstemmelse med artikel 24 og 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del] kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen give medlemsstaterne tilladelse til at afvige fra den nettoudgiftskurs, som Rådet har fastsat i henhold til nævnte forordning, hvis der er tale om en alvorlig økonomisk nedgangsperiode i euroområdet eller i Unionen som helhed eller om exceptionelle omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare. En sådan afvigelse bør derfor hverken registreres på kontrolkontoen eller føre til indledning af en gældsbaseret EDP.

([6]) Den europæiske klimalov indeholder et mål om klimaneutralitet i hele Unionen senest i 2050 og kræver, at EU-institutionerne og medlemsstaterne gør fremskridt med hensyn til at øge tilpasningsevnen, hvilket kræver betydelige offentlige investeringer til at mindske klimaændringernes negative socioøkonomiske virkninger i EU og medlemsstaterne, herunder de negative virkninger for vækst og finanspolitisk holdbarhed.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] [om effektiv samordning af de økonomiske politikker og multilateral budgetovervågning] (EUT L […] af [...], s. [...]).

(14) Ved vurderingen af, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i overensstemmelse med artikel 126, stk. 3, i TEUF, bør Kommissionen tage hensyn til alle relevante forhold. Væsentlige udfordringer relateret til offentlig gæld i den pågældende medlemsstat bør betragtes som en central skærpende omstændighed.

(14a) I erkendelse af de stigende geopolitiske spændinger og sikkerhedsmæssige udfordringer og det tilsvarende behov for, at medlemsstaterne opbygger deres kapacitet, bør stigningen i de offentlige forsvarsinvesteringer, hvor det er relevant, betragtes som et relevant forhold ved vurderingen af, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i overensstemmelse med artikel 126, stk. 3, i TEUF. Dette forhold kan vurderes i forhold til EU-gennemsnit, tendenser på mellemlang sigt eller andre relevante benchmarks, idet der ligeledes tages hensyn til de statistiske regler vedrørende tidspunktet for registrering af udgifter til militært udstyr.

(15) Med henblik på at følge faktiske afvigelser fra nettoudgiftskursen som fastsat i artikel 21 i forordning (EU) [om den forebyggende del] bør Kommissionen oprette en kontrolkonto for hver medlemsstat med henblik på at føre regnskab med de årlige afvigelser, der forekommer over tid. Oplysningerne på kontrolkontoen bør danne grundlag for håndhævelsesforanstaltninger. Kommissionen udarbejder navnlig en rapport i overensstemmelse med artikel 126, stk. 3, i TEUF, når den procentdel, som den offentlige gæld udgør af BNP, overstiger referenceværdien, når budgetstillingen ikke er tæt på balance eller i overskud, og når de registrerede afvigelser på medlemsstatens kontrolkonto overstiger de fastsatte årlige eller akkumulerede grænser. Budgetstillingen anses for at være tæt på balance, hvis det samlede underskud ikke overstiger 0,5 procentpoint af BNP.

(16) Den korrigerende nettoudgiftskurs inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bør sikre, at det offentlige underskud inden for den af Rådet fastsatte frist bringes eller fastholdes under den referenceværdi på 3 % af BNP, der er omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og i protokol nr. 12. Den korrigerende nettoudgiftskurs inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vil i princippet være den kurs, der oprindeligt blev fastsat af Rådet, idet der som hovedregel tages hensyn til behovet for at sikre en strukturel tilpasning på mindst 0,5 % af BNP i tilfælde af overtrædelse af gældskriteriet eller behovet for at korrigere afvigelsen fra denne kurs i tilfælde af overtrædelse af gældskriteriet. Hvis den oprindelige kurs ikke længere er gennemførlig på grund af objektive omstændigheder, bør Rådet kunne fastsætte en anden kurs inden for rammerne af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

(17) For de medlemsstater, der er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, bør Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fortsat kunne forlænge fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud, hvis det fastslår, at der er tale om en alvorlig økonomisk nedgangsperiode i euroområdet eller i Unionen som helhed, jf. artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], eller om exceptionelle omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på en individuel medlemsstats offentlige finanser i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del], forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

(18) De særlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1467/97 vedrørende bidrag til pensionssystemers anden søjle bør slettes, eftersom den nettoudgiftskurs, som Rådet fastsætter, allerede bør tage højde for indtægtstab i forbindelse med sådanne bidrag.

(19) Uafhængige finanspolitiske institutioner har bevist deres evne til at fremme finanspolitisk disciplin og styrke troværdigheden af medlemsstaternes offentlige finanser. For at øge det nationale ejerskab bør de uafhængige finanspolitiske institutioners rolle fastholdes i Unionens reformerede ramme for økonomisk styring ***med henblik på gradvis at opbygge deres kapaciteter.*** Et mere uafhængigt Europæisk Finanspolitisk Råd bør spille en mere fremtrædende rådgivende rolle i Unionens ramme for økonomisk styring.

(20) Der bør fastlægges klare betingelser for ophævelse af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. En ophævelse bør forudsætte, at underskuddet på troværdig vis forbliver under den referenceværdi på 3 % af BNP, der er omhandlet i artikel 126, stk. 2, i TEUF og i protokol nr. 12, og for så vidt angår en gældsbaseret EDP, at medlemsstaten påviser overholdelse af nettoudgiftskursen inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

(21) Der bør ikke fastsættes et minimumsbeløb for den bod, der er omhandlet i artikel 126, stk. 11, i TEUF, men i stedet bør bodsbeløbet blive akkumuleret, indtil der er truffet virkningsfulde foranstaltninger, således at boden udgør et reelt incitament til at efterkomme de pålæg, der rettes til en medlemsstat inden for rammerne af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF.

(22) Bestemmelserne vedrørende Det Forenede Kongerige bør udgå.

(23) Denne forordning indgår i en pakke sammen med forordning (EU) [om den forebyggende del] og direktiv (EU) [...] om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer. De danner tilsammen en reformeret ramme for økonomisk styring i Unionen, som indarbejder indholdet af afsnit III »Finanspolitisk aftale« i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS) ([8]) i EU-retten i overensstemmelse med artikel 16 i TSSS. Den foreslåede lovgivningspakke bygger på erfaringerne med medlemsstaternes gennemførelse af TSSS, og den bevarer således den finanspolitiske aftales mellemfristede sigte som et middel til at opnå budgetdisciplin og fremme vækst. Pakken omfatter en styrket landespecifik dimension, der har til formål at øge det nationale ejerskab, bl.a. ved at fastholde de uafhængige finanspolitiske institutioners rolle i overensstemmelse med de fælles principper i den finanspolitiske aftale som foreslået af Kommissionen ([9]) i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i TSSS. Analysen af udgifter eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden i forbindelse med den samlede vurdering af overholdelsen, jf. den finanspolitiske aftale, er fastsat i forordning (EU) [om den forebyggende del]. Ligesom i den finanspolitiske aftale kan der i henhold til artikel 24 og 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del] og i overensstemmelse med bestemmelserne om kontrolkontoen kun i exceptionelle omstændigheder tillades afvigelser fra den mellemfristede plan. I lighed med den finanspolitiske aftale og i tilfælde af væsentlige afvigelser fra den mellemfristede plan bør der træffes foranstaltninger til at korrigere afvigelserne over en nærmere fastsat periode. Pakken styrker den finanspolitiske overvågning og håndhævelsesprocedurerne og opfylder således tilsagnet om at fremme sunde og holdbare offentlige finanser og bæredygtig og inklusiv vækst. Reformen af rammen for økonomisk styring bibeholder således TSSS' grundlæggende målsætninger om budgetdisciplin og gældsholdbarhed.

(24) Der er behov for overgangsbestemmelser for de medlemsstater, der er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på det tidspunkt, hvor den reformerede ramme træder i kraft. Henstillinger i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF og pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF, der er blevet vedtaget før ikrafttrædelsen af denne ændringsforordning, bør revideres for at tilpasse dem til bestemmelserne i den ændrede artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 1. Det vil sætte Rådet i stand til at fastlægge en korrigerende nettoudgiftskurs, der stemmer overens med de nye bestemmelser, der gælder for de medlemsstater, der har truffet foranstaltninger, uden at optrappe proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

(24a) Mens reglerne for den underskudsbaserede procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud forbliver uændrede med en årlig strukturel forbedring på mindst 0,5 % af BNP som benchmark, kan Kommissionen på baggrund af det væsentligt ændrede rentemiljø i en overgangsperiode i 2025, 2026 og 2027 og for ikke at bringe de positive virkninger af genopretnings- og resiliensfaciliteten i fare justere benchmarket for at tage hensyn til stigningen i rentebetalingerne, når den foreslåede korrigerende kurs fastsættes i forbindelse med den første mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag for 2025, 2026 og 2027 inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, forudsat at den pågældende medlemsstat opfylder betingelserne i artikel 11, litra c), i forordning (EU) om den forebyggende del i overensstemmelse med målet om at opnå en grøn og en digital omstilling og opbygning af forsvarskapaciteter.

(25) Forordning (EF) nr. 1467/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1467/97 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 og 2 affattes således:

»Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser med henblik på at fremskynde og afklare gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Formålet med proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er at forhindre forekomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og, hvis de alligevel opstår, sikre, at de korrigeres hurtigt, idet overholdelsen af budgetdisciplinen undersøges på basis af kriterierne om offentligt underskud og offentlig gæld.

2. I denne forordning forstås ved »deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der har euroen som valuta. Definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) [om den forebyggende del] finder anvendelse.

([8]) Traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union af 2. marts 2012.
([9]) Meddelelse fra Kommissionen – Fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer (COM(2012)0342 af 20. juni 2012).

Artikel 2

1. Et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvis det skyldes en alvorlig økonomisk nedgangsperiode i euroområdet eller i Unionen som helhed som fastslået af Rådet, jf. artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del], eller exceptionelle omstændigheder, der ligger uden for regeringens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser, jf. artikel 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del].

Endvidere anses en overskridelse af referenceværdien for at være midlertidig, hvis Kommissionens budgetprognoser viser, at underskuddet vil falde under referenceværdien, når den alvorlige økonomiske nedgangsperiode eller de exceptionelle omstændigheder, jf. første afsnit, er ophørt.

1a. Når den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet (BNP), overstiger referenceværdien, anses den for at mindskes tilstrækkeligt og nærme sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed i henhold til artikel 126, stk. 2, litra b), i TEUF, hvis den pågældende medlemsstat overholder sin nettoudgiftskurs.

2. Kommissionen udarbejder en rapport i overensstemmelse med artikel 126, stk. 3, i TEUF, når den procentdel, som den offentlige gæld udgør af BNP, overstiger referenceværdien, når budgetstillingen ikke er tæt på balance eller i overskud, og når de registrerede afvigelser på medlemsstatens kontrolkonto overstiger enten:

a) 0,3 procentpoint af BNP om året eller

b) 0,6 procentpoint af BNP samlet set.

3. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af en rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF hensyn til alle relevante forhold som angivet i nævnte artikel, i den udstrækning disse forhold har væsentlig indflydelse på vurderingen af, om den berørte medlemsstat har overholdt underskuds- og gældskriteriet.

Rapporten skal alt efter omstændighederne beskrive:

a) omfanget af udfordringer i forbindelse med offentlig gæld baseret på den metode, der er omhandlet i artikel 8 i forordning [om den forebyggende del], udviklingen i den offentlige gæld og finansieringen heraf samt de tilknyttede risikofaktorer, navnlig gældens løbetidsprofil og denomineringsvaluta samt eventualforpligtelser, herunder implicitte forpligtelser med relation til befolkningens aldring og privat gæld

b) udviklingen i budgetstillingen på mellemlang sigt, herunder især omfanget af den faktiske afvigelse fra nettoudgiftskursen, både på årsbasis og akkumuleret som målt ved kontrolkontoen

c) udviklingen i den økonomiske situation på mellemlang sigt, herunder potentiel vækst, udviklingen i inflationen og konjunkturudviklingen i forhold til de antagelser, der ligger til grund for nettoudgiftskursen

d) fremskridtene med gennemførelsen af reformer og investeringer, herunder navnlig politiske tiltag til at forebygge og korrigere makroøkonomiske ubalancer og tiltag til at gennemføre Unionens fælles vækst- og beskæftigelsesstrategi, herunder politiske tiltag, der understøttes af NextGenerationEU, såvel som de offentlige finansers overordnede kvalitet, navnlig de nationale budgetrammers effektivitet

da) stigningen i de offentlige forsvarsinvesteringer, hvor det er relevant, idet der også tages hensyn til tidspunktet for registrering af udgifter til militært udstyr.

4. Kommissionen tager behørigt og udtrykkeligt hensyn til alle andre forhold, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante for at kunne foretage en samlet vurdering af overholdelsen af underskuds- og gældskriteriet, og som medlemsstaten har forelagt Rådet og Kommissionen. I den forbindelse tages der særligt hensyn til finansielle bidrag til fremme af international solidaritet og til opfyldelse af Unionens generelle prioriteter som omhandlet i forordning (EU) [om den forebyggende del].

Rådet og Kommissionen foretager en afbalanceret generel vurdering af alle relevante forhold, herunder især af, om de som skærpende eller formildende omstændigheder har indflydelse på vurderingen af, om underskuds- og/eller gældskriteriet er overholdt. Hvis medlemsstaten oplever væsentlige udfordringer relateret til offentlig gæld som omhandlet i stk. 3, litra a), betragtes det som en central skærpende omstændighed. En gunstig konjunkturbestemt økonomisk, budgetmæssig og finansiel udvikling betragtes ikke som en formildende omstændighed, mens en ugunstig udvikling kan betragtes som en formildende omstændighed.

Hvis den procentdel, som den offentlige gæld udgør af BNP, overstiger referenceværdien, tages der ved vurderingen af, om underskudskriteriet er overholdt, kun hensyn til disse forhold i faserne forud for, at det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. artikel 126, stk. 4, 5 og 6, i TEUF, hvis den dobbelte betingelse om det overordnede princip er fuldstændigt opfyldt, dvs. at der kun tages hensyn til disse relevante forhold, hvis det offentlige underskud ligger tæt på referenceværdien og kun midlertidigt overstiger referenceværdien.

Der skal dog ved vurderingen af, om gældskriteriet er overholdt, tages hensyn til disse forhold i faserne forud for, at det fastslås, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

5. Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 24 og 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del] får tilladelse til at afvige fra deres nettoudgiftskurs, kan Kommissionen og Rådet i deres vurdering beslutte at undlade at fastslå, hvorvidt der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

6. Hvis Rådet i medfør af artikel 126, stk. 6, i TEUF har fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, tager Rådet og Kommissionen i forbindelse med de efterfølgende skridt i proceduren i nævnte artikel i TEUF hensyn til de relevante forhold, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, da disse påvirker situationen i den pågældende medlemsstat, bl.a. som beskrevet i denne forordnings artikel 5, stk. 2, navnlig ved fastsættelsen af en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud og en eventuel forlængelse heraf. Der tages imidlertid ikke hensyn til disse relevante forhold ved Rådets afgørelse i henhold til artikel 126, stk. 12, i TEUF om ophævelse af nogle af eller alle dets afgørelser i henhold til artikel 126, stk. 6-9 og 11, i TEUF.

---

* ***Forordning (EU) […] af [indsæt den fulde titel] (EUT L …).«***

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Senest to uger efter Kommissionens vedtagelse af en rapport udarbejdet i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF, afgiver Det Økonomiske og Finansielle Udvalg udtalelse i overensstemmelse med artikel 126, stk. 4, i TEUF.

2. Kommissionen tager fuldt ud hensyn til den i stk. 1 nævnte udtalelse, og hvis den finder, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, forelægger den Rådet en udtalelse og et forslag i overensstemmelse med artikel 126, stk. 5 og 6, i TEUF, og orienterer Europa-Parlamentet herom.

3. Som hovedregel fastslår Rådet inden for fire måneder efter de indberetningsdatoer, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 479/2009, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. artikel 126, stk. 6, i TEUF. Hvis Rådet fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter det samtidig henstillinger til den pågældende medlemsstat, jf. artikel 126, stk. 7 i TEUF. Rådet offentliggør de afgørelser, som det træffer i henhold til artikel 126, stk. 6, i TEUF.

4. I Rådets henstilling udarbejdet i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF fastsættes en frist på højst seks måneder for den pågældende medlemsstats iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger. Hvis situationens alvor kræver det, kan fristen for virkningsfulde foranstaltninger fastsættes til tre måneder. I Rådets henstilling fastsættes ligeledes en frist for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud. I sin henstilling opfordrer Rådet også medlemsstaten til at gennemføre en korrigerende nettoudgiftskurs, som sikrer, at det offentlige underskud forbliver eller bringes og fastholdes under referenceværdien inden for den frist, der er fastsat i henstillingen. For de år, hvor det offentlige underskud forventes at overstige referenceværdien, skal den korrigerende nettoudgiftskurs, hvis der er blevet indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af gældskriteriet, svare til en årlig strukturel minimumstilpasning på mindst 0,5 % af BNP som benchmark.

Hvis der er blevet indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af gældskriteriet, skal den korrigerende nettoudgiftskurs være mindst lige så krævende som den nettoudgiftskurs, som Rådet har vedtaget i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) [om den forebyggende del], og som hovedregel korrigere kontrolkontoens akkumulerede afvigelser inden for den frist, der fastsættes af Rådet.

5. Inden for den i stk. 4 fastsatte frist aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion på Rådets henstilling i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF. Rapporten skal indeholde oplysninger om målene for offentlige udgifter og indtægter og for de diskretionære foranstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden, der fastsættes i overensstemmelse med Rådets henstilling, samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet, og arten af dem, der er planlagt for at nå målene. Medlemsstaten skal offentliggøre rapporten. Medlemsstaten kan opfordre den relevante uafhængige finanspolitiske institution til at udarbejde en ikkebindende særskilt rapport om tilstrækkeligheden af de foranstaltninger, der er truffet og planlagt med hensyn til målene.

6. Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF, såfremt:

a) en sådan henstilling er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, og betingelserne i artikel 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del] finder anvendelse, eller

b) betingelserne i artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del] finder anvendelse.

Den reviderede henstilling kan navnlig forlænge fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år.«

3) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Når Rådet vurderer, om dets henstillinger i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 3, stk. 5, i denne forordning, rapportens gennemførelse og andre tilstrækkeligt detaljerede beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort.

Konstaterer Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF, at medlemsstaten har undladt at træffe virkningsfulde foranstaltninger, forelægger det en rapport herom for Det Europæiske Råd.

2. Såfremt Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF træffer afgørelse om at offentliggøre sine henstillinger, når det har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger, skal denne beslutning træffes straks efter udløbet af den frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i denne forordning.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. En rådsafgørelse om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF, træffes inden for to måneder efter, at Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, i TEUF har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger. I sin afgørelse om pålæg opfordrer Rådet medlemsstaten til at gennemføre en korrigerende nettoudgiftskurs i overensstemmelse med kravene i artikel 3, stk. 4. Rådet angiver også, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at opfylde den korrigerende nettoudgiftskurs.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret afgørelse om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF, såfremt:

a) en sådan afgørelse om pålæg er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, og betingelserne i artikel 25 i forordning (EU) [om den forebyggende del] finder anvendelse, eller

b) betingelserne i artikel 24 i forordning (EU) [om den forebyggende del] finder anvendelse.

Den reviderede afgørelse om pålæg kan navnlig forlænge fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år.«

5) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Når Rådet vurderer, om dets afgørelse om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 5, stk. 1a, i denne forordning, rapportens gennemførelse og andre tilstrækkeligt detaljerede beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort. Der skal tages hensyn til resultatet af Kommissionens overvågningsmission, jf. artikel 10a i denne forordning.«

6) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. Enhver rådsafgørelse truffet i henhold til artikel 126, stk. 11, i TEUF om at intensivere sanktionerne træffes senest to måneder efter indberetningsdatoerne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009.

2. Enhver afgørelse truffet af Rådet i henhold til artikel 126, stk. 12, i TEUF om at ophæve nogle af eller alle sine afgørelser træffes hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest to måneder efter indberetningsdatoerne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009.

3. En rådsafgørelse i henhold til artikel 126, stk. 12, i TEUF træffes kun, hvis underskuddet er blevet bragt ned under referenceværdien og af Kommissionen forventes at forblive der i det indeværende og efterfølgende år, og, hvis der er blevet indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af gældskriteriet, den pågældende medlemsstat har overholdt den korrigerende nettoudgiftskurs, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 3, stk. 4, eller artikel 5, stk. 1, i denne forordning.«

7) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud suspenderes:

a) hvis den pågældende medlemsstat efterkommer henstillinger i overensstemmelse med artikel 126, stk. 7, i TEUF

b) hvis den pågældende deltagende medlemsstat efterkommer pålæg i overensstemmelse med artikel 126, stk. 9, i TEUF.«

8) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Rådet og Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen af de foranstaltninger:

— som den pågældende medlemsstat træffer som reaktion på henstillinger i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF

— som den pågældende deltagende medlemsstat træffer som reaktion på pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF.

2. Hvis de foranstaltninger, som en deltagende medlemsstat træffer, ikke gennemføres eller efter Rådets opfattelse viser sig at være utilstrækkelige, træffer Rådet straks afgørelse i henhold til henholdsvis artikel 126, stk. 9, eller artikel 126, stk. 11, i TEUF.

3. Hvis de faktiske data i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009 viser, at en deltagende medlemsstat ikke har korrigeret et uforholdsmæssigt stort underskud inden for de frister, der er fastsat enten i henstillingerne udstedt i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF eller i pålæggene udstedt i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF, træffer Rådet straks afgørelse i henhold til henholdsvis artikel 126, stk. 9 eller artikel 126, stk. 11, i TEUF.«

9) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen sikrer en permanent dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. I den forbindelse gennemfører Kommissionen navnlig missioner med det formål at vurdere den aktuelle økonomiske situation i medlemsstaten og identificere eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger og give mulighed for at afholde drøftelser med andre relevante interessenter, herunder de nationale uafhængige finanspolitiske institutioner.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Når Rådet har vedtaget en afgørelse om pålæg, jf. artikel 126, stk. 9, i TEUF, kan Kommissionen, hvis den pågældende medlemsstats parlament anmoder herom, forelægge sin vurdering af den økonomiske og finanspolitiske situation i medlemsstaten. Der kan indføres skærpet overvågning for de medlemsstater, der har modtaget henstillinger og pålæg, der er udstedt ved en afgørelse truffet i henhold til artikel 126, stk. 8, i TEUF, og ved afgørelser truffet i henhold til artikel 126, stk. 11, i TEUF, med henblik på overvågning på stedet. De pågældende medlemsstater skal tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for forberedelse og gennemførelse af missionen.«

10) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Boden udgør op til 0,05 % af den seneste vurdering af det foregående års BNP i en periode på seks måneder og betales hver sjette måned, indtil Rådet vurderer, at den pågældende medlemsstat har truffet virkningsfulde foranstaltninger som reaktion på pålægget udstedt i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF.

2. Rådet vurderer derefter i hver seksmåneders periode efter den første bodsperiode, og indtil afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, ophæves, om den pågældende deltagende medlemsstat har truffet virkningsfulde foranstaltninger som reaktion på Rådets pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF. I forbindelse med denne halvårlige vurdering træffer Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF afgørelse om at skærpe sanktionerne, medmindre den pågældende deltagende medlemsstat har efterkommet Rådets pålæg.«

11) Artikel 14 og 15 affattes således:

»Artikel 14

1. I overensstemmelse med artikel 126, stk. 12, i TEUF ophæver Rådet de i artikel 126, stk. 11, første og andet led, i TEUF omhandlede sanktioner i forhold til omfanget af den pågældende deltagende medlemsstats fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

Artikel 15

I overensstemmelse med artikel 126, stk. 12, i TEUF ophæver Rådet alle udestående sanktioner, hvis afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, ophæves. Bod, der er pålagt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 12, tilbagebetales ikke til den pågældende deltagende medlemsstat.«

12) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Den bod, der er omhandlet i artikel 12, udgør generelle indtægter i Unionens budget.«

12) Artikel 17 udgår.

13) Artikel 17a affattes således:

»1. Senest den 31. december 2030 og derefter hvert femte år udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning, som, hvis det er relevant, ledsages af et forslag til ændring af denne forordning. Kommissionen offentliggør denne rapport. I rapporten foretages en evaluering af denne forordnings effektivitet med hensyn til at nå sine mål, jf. artikel 1, og fremskridtene med at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.

3. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.«

14) Følgende indsættes som artikel 17b:

»Artikel 17b

Rådet vedtager på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en revideret henstilling i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF eller en revideret afgørelse om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF for de medlemsstater, der den [dato for ændringsforordningens ikrafttrædelse] er omfattet af en henstilling i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF eller et pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF, og som har truffet virkningsfulde foranstaltninger.

Det vedtager den reviderede henstilling eller afgørelse om pålæg samtidig med vedtagelsen af den henstilling i henhold til artikel 16 i forordning (EU) [om den forebyggende del], som fastsætter nettoudgiftskursen.«

15) Bilaget udgår.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne *Formand*